

audonasis

Rejus

Raudonqvist

Rojus

Isleido: 1

LKS 1

3
Su naujų laikų "dėdvyriais"
Ilgai avinus ganiau...
Šiandien lyrą ir satyrą
Aš jų garbei išmainiau.

Ne ridiką vyrai rovē,
Vertė valdžią iš šaknų.
Ilgai grūdosi prie lovio
Daug valdovų ir tarnų.

Lipdė laisvę ir lygybę
Ant sulūžusių tvorų.
Rėkė, "bačkon" ir silipę,
Iš rytų ir vakarų.

Vienas siūlė "gryną rasę",
Kitas ramstė kolchozus,
O kaimietis viikę kasė
Ir šnairavo ir visus.

Šitas baltas, tas raudonas,
Trečias rudas kaip korys.
Jaigu kriuktelia bekomas,
Tėi subėga visi brys.

Su viskuo tau atsiduoda
 Jie su kūnu ir dūšia,
 Pēt pripuolė prie aruodo
 Ir tu sėdi jų maiše.

Pasodina žmogus pupą
 Ir nespėja pasidžiaugt, -
 Vienas plėšia, kitas lupa,
 Trečias tempia dar godžiau.

Žiari kaimas susigužęs
 Į protingus ir kvailus,
 O čia vejai nuo bakužės
 Baigia plėšti kulelius.

Kai reikėjo, kaimasėjo
 Kas su kiumpė, kas-batu...
 Neturėjo jie idėjų
 Nei raudonų, nei baltų...

Kaimas tyli. Kaimas myli
 Savo Lietuvą karštai.
 Kur cilindriai su bryliais,
 Ką žiūrėjo iš aukštai.

Kapotas apvertė važiną -
 Rusas - valdžią Lietuvos;
 Ši susėdo vyrai "žymūs"
 arti valdišką kavos.

I I

Purpia vieškeliais tačienkos
Su raudonom vėliavom.
Iš tačienkos kyšo rankos
Su mongoliškom galvom.

Stovi kaimas be kepurės
Ant šaliuojančių laukų.
Iš tačienkos: "Daj zakūryt!"
Moja rusas su štiku.

Kaimas duoda rusui krepšį
Ir apžiūri išilgai,
Ir, pamatęs kiaurą krepšį,
Klaūsia: "Kas jūs? Užgai?"

-Ne, kūloke, mes kitoki,
Mes iš rojans - nematū!
-Na, tai ko gi jūs sunokę
Ir apaugę ašutais?

-Kaip ten klojas jūsų rojū?
Ką jūs graužiat? Ar būnū?
Kas jums rojas suvynioja
Į šmeruotus abrusus?

4ak

- 4 -

-Iš abrusai, značit, bintai.
Paiū šk, kas per gija.
Tokius moka pagaminti
Tik tarybų šaly!

Es mašinom pagaminam
Ir diržus, va, kėl krepšių
Ir vizitą, prezentiną
Ir gėrybių panašių...

-Ir vizito, šiu, jus turit!
As tai site nesuriu.

-Sen, užkasime, va, surio,
Atnešė pavakarį.

Čia yra ir surio, drange.
Kainas skabo šalpusnis.
O! Pas mus ant medžių auga,
Tik truputį didesni.

-Na, o kam jus šitie kūjai
Ant kepurų? Kad baisiau?

-Laikom kūjus dėl buržujų,
Na, o plautuvus - tai sau.

Plaukams viską, ką sutinkam.
Užsimojau ir iš syk,
Kai n... šeiminkės
Tai i... žąsis.

5

Rėžiam galvąs, kas bebūtų,
Kalakutas ar višta.

Kai kišenius atsipūtes,
Mes sutvarkome ir tą.

Mes išžiūrim be balanų,
Rublį mokame nujaut.
Nenešiojam mes kišenių,
Nes jau žinom, kad išplaus.

-Na, o kas tie per buržujai,
Jei kiekvienas, ne tik tu,
Jiems nešiojate po kują,
Prisisiuvę prie kaktų?

-Kas buržujai, nežinojai!
Tie, kur turi lašinių,
Bintais kojų nevynioja,
Bet "mandrai" - su veltiniu.

Turi avi, turi paršą
Ir kitokios "prabangos",
O tas paršas orą teršia
Mūsų Tarybų Sąjungos.

Prūletarai - vegetarai.
Jie naikina kiaulidės.
Visą rojų išleškojęs
Kriukusių kiaulės negirdės.

-Na, o kaip šienauti einat,
Kaip, sakysime, rugius?
-O mas viską su kombainais,
Jie ir kulia prađalgiuos.

Kulia, kopa ir suvalgo,
Čia nalieka mums bėdos.

-Tai, vadinas, jūs be dalgio
Ir be duonos visados.

-Kad be duonos - nieko nauja,
Betgi "semečkių" kalnai...
Gami sauja ir kariaujį
Už lygybę amžinai.

-O arklių? -Arklių tai buvo,
Bet reikėjo juos užkast.
Purplian žemę su kastuvais
Ir sodinam "kartoškas".

-O "gazietos", kokios, ponai?
Risavotos su dažais?

-Kaip tai kokios! Tik raudonos
Ir su žydų abrozais.

Tupdom Staliną pirmiausiai,
O toliau - jo giminė:
Berija su Kaganaušku
Iš kairės ir dešinės.

Dar toliau - "dajom" virš plano
Rezoliucijų, laiškų.
Su "feŭaikom" sėdi pane
Iš kolchozų, fabriku.

Kartais "una ir artišėm
Su blakstienom per ilg
Ir kitokių "moterysčių"
Su apikaklėm nuogom.

Atverti iš kito šono,
Papaišyta vėl gražiai:
"Merikonai" ir japonai.
Muša liaudį su "ruže".

-A, japonai. "Macies" t
Pats kariavęs ten esu.
Jie kepurėm Port-Artūre
Tąsyk sumušė rusus.

-Kas tas Stalinas, ar caras?
Ar koks popas jūs, ar ka?
-Kur tau caras, komisaras
Toks su ūsais, su "blizak".

Vertė sosta Nikalojau
Jie su Leninu abu,
"Liudies priešus" nušovė
Lenin kaip be grabu.

-E, tai regis tas gruzinas,
Senas rusų duobkasys,
Tat, ar mums jįsai, vadinas,
Pačią švelniai nekasys.

-Kur jis sėdi? -Kremliaus bokšte
Ir sėponais dideliais,
O mes vežam jam "kartoškas"
Ir kumėniais, ir arkliais.

-Kaip jis vežat? -Kaip neveši,-
Kas čia buvo atkalus,
Tas dabase angį kasa
Arba Volgos kanalus.

Šičia Stalinas tai greitas
Ir vagonų turi daug,
Kad nereiktų pėščiam eiti
Vis pivežina... Palauki!

Grušis viską sužinosi:
Aš ir išskinu, va, tau.
Kaimo punkiai atsikosį
Ir atsako: "Supratau..."

-Ne, mes mūsų nežinojot:
Kas čia žino, tie visi,
Šuvelni ploja ir šekoja,
Kaip p... ko nors ba...

- O pas mus tai ko atėjo?

- Aišku - tverti kolchozus,
Jūsų sviestą vežt į miestą,
O jums - siųsti arbūzus.

- Kaip jūs tveriat tą kolchozą?

- Pamatysi, kaip išeis. -
Viską atiman iš "rozo"
Ir paleidžiam su krepšiais.

Laužom, skinam ir naikinam,
O kai nieko nebėra,
Tai po lygiai padalinam
Ir sušunkame: "Ura!"

Tai lygybė ir brolybė,
Tokia laukia ir tavęs.
Ko šnairuoji, jei geriau
Nesutiksi, tai išveš.

"Nekultūrna" šitaip, žinot,
Su veršeliu užsimt.
O kolchozus būna kin
Radijušai su ausim.

Paarėsi pora metrų,
Kolei traktorius - sugė.
O paskum, brolau, "ti j..."
Pilvą pa... ia - negur...

Yak

- 10 -

Kiurkoma kine vien laila,
Su šlovintais kalbiniais
Kai atėjo balalaita,
Mes - laukia, uktuliais!

Ordyt rankalis pagraukian,
Jei tu būna per mėtai,
Tat pilvuis tikrai pūllian
Už kolektivo - ir darbiai...

Sargan mloga, sargan murkta
Ir nesako partija,
Tat i viki - oš agurkai,
"Malaraja Gvardija"!

Taip gyvenim ir gyvenim
Mes kolektiva be vargi,
Šiandit ryšiais susijusiam,
Kai neturime sagi.

Partija - tai dydis menas,
Še, tai vienai pavadyt:
Kas tu tavo, tai ir meso,
O kas meso - nekliudyki!

Kas nekliudyti šito šukio,
Duska laisvas tas rankas -
Išvengsime nuo tikio
Ir mes šitai pas meikam

8

Ten jis šventas, lyg Pranciškus
Ir sovietam nuolaidus,
Nes maitinas eglių šiškam,
Arba čiulpia tik ledus.

-Ak, jūs šitoki, kad žmones
Varinėjat, kaip avis...
Pasakysiu savo žmonai,
Tai su sluota jus išvys.

-Ko tu šoki, neįgyliai,
Ir, bendrai, nesididžiuk:
Kas netyli, tą su "yla"
Mes atremsim, ir važiuok...

-Tai tu šitaip už tabaką
Ir už sūrį mal, regiut
Traukis Azija iš tako,
Ba kad vošiu su dalgiu.

Atsirado "sutvirėjai".
Negirdėjau p mašiu...
Galit eiti pasidėję
Savo "rojų" į krepšius.

Ješkis draugai susirinkę
Ir laimingi, kolchozus
Kiek po metu ir teatre
Kraukči sav arbūzus.

Nesulauktum, kad mes sviestā,
Tā, lyg moli, be kovos...
Kad pasieksit savo miestā,
Liks ne vienas be galvos.

Nežinojo mūs tēvynē
Ir geriau, kad nežinos
Nei kultūras brezentinēs,
Nei lygībēs alkanos.

Jei kas tarp mūsu kas iverko,
Sugaitākysim vēlāiu,
Bet prieš plikā bolševikā
Mes ilenksim pagaliā.

-Kā! Pas mus menka kultura! -
Rusas išplētē akis, -
Tā dēl ko mes visko turim,
Gerbiāmasis, atsakyk.

Tik pas mus tu visko gausi! -
Rusas krutina raktes
Ir, po antī, pasirūšēs,
Piktas išina kažkā.

-Tā, tur būt, jau 'liaudies pri
tē kolchozo pagavē'
Iškelk ī saulē šviesā...
As rausta ružavā.

Nepasakęs nei "su Dievu",
Jau kad movė per kupstus.
Kaimas stovi gale pievų
Ir dūmoja: "Kas čia bus?"

Oržo striukas politrukas
Iš lietuviškų laukų
Ir, prie Kauno atsisukęs,
Pagrūmojo su "štiku".

III

Sudarysim "liaudies seimą"
Iš kišenvagių kelių,
Iš "veikėjų", kurie kaime
Ejo krestyti obuolių.

Šiaučiai, kršaučiai ir mušeikos
Nuo statinių prakalbės,
Ir nuo šitokios "ječeikos"
"Liaudies priešai" sudrebės.

Prasigėręs žurnalistas
Per "gazietą" užčiuos
Ir už bloką komunistų
Pirmas balsą atiduos.

Iš visų kampų susluosim
Divergentus ir kekšes...

-Kelkit kumštis- nufilmuosim!
Demonstracija išeis.

Už demonstracijai surasim
Viešą vietą iš "vadų"
Iš "veikėjų" žydu masę
Iš "veikėjų" parašu.

Reikš žydeliai liaudies valią
Ten kur liaudies nebėra.

-Ar sutinka visa salė?

Taip, sutinka, tai - "uraj"

Nesutikite nors vienas,
Tuoj pajudins už pečių...
Žiba durtuvai pasieni...
Ir tik ieško pamašų.

Suplanavo, padiktavo
Ir komedija baigta.
Greit į Maskvą išvažiavo
"Vyriausybė išrinkta".

Draugas Stalinas pasirodė
Prie atvėsusios kavos
Savo saulę ir mėnulį
Tamsiai liandžiai Lietuvos.

Ir Paleckis susidėjęs
Juos į švarko kišenių,
Nešė Stalino idėjas
Atsargiau kaip kiaušinius.

Taip, dalykas baisiai rimtas,
Tu sovietų nežinai:
Gali dovanas atimti
Jų "juodieji" katinai".

10ab

Sergėk, Dieve, jei sudužtu
Ar atimtą pakeliui,
Jie nerastų savo gūžtu
Be raudonų spindulių.

Kai su saule bolševikai
Parvažiavo iš Maskvos,
Su gėlėm juos pasitiko
Penki žyčiai Lietuvos.

Užgiedojo apie "rojų"
Ir po vieną ir chorą,
Ligi kolo priraitoję
Buržuazinių dešrų.

-Braukim Vytį, Braukim himną,
Laukia didelė kova!
Baikia kūrį nupaišyti,
Kad bijotų Lietuva.

Viešas "maiorius" surinko
Pieši galvas rabinų.
Nasilupo sienų tinkas
Nuo isotų stalinų.

Šukė šukiai ir plakatai
Apie laisvės nuostabias,
O mongolų automatai
Vare žmones į duobes.

Privažiavo politrūkų
Ir pradėjo liaudį šviest,
O lietuviui oro trūko
Nuo sugedusios žuvies.

Nes kiekvienas taip ir dvokė
Tuo "karališku" kvapu.
Ir visi tą patį suokė
Su tarybinio snapu.

Skaito Lenina ir Marksa,
O, žiūrėk. išeidami
Jau prie mėsininko garkso
Ilgą seilę rydami.

Perka kašėm ir pintinėm
Ir paaiškina tuojau:
-Pas mus kumpiai tik mediniai,
Čia kitokių užėjau.

Žėrė "šmėra", kur surado
Kilogramais ir dėžėm.
-Tei turėsim marmeladą
Ir nusiuosim giminėm!

Su žinovo tonu renkas
Laikrodėlį, kur užeis,
O "budilninką" ant rankos
Pasirišęs išdidžiai.

Ka i Lietuvą atvyko,
Rukė kambli, "karački",
O dabar jau bolševikai
Ir cigarai per menki.

Vaikšto komisarų damos
Su veltiniais be kulnų,
O aiėjoj liepos šlama
Ir vis klausia kaštonus:

-Kas jas šitaip ir apama
Ir užmaama veltiniu?
Dar nematė mūsų Kaunas
Tokų damų prakilnių.

Apie grožį jų gražuolės
Nusimė ne mažai,
Nes vitrinose prapuolė
Polivaras ir dažai.

Plauką nosį užpuodravo,
Lūpas užtepė storai.
Kur praėjo, ten garavo
"Vienos" rožių stagarai.

Susirinko į teatrą
Su chalatais suveržtais,
Virgtinėdavo iš batų
Su kulneliais per aukštais.

Su vėduoklėm nosį šniirpama,
Kovalavo kaip namie.

Dekoltes plačiai iškirpo

Ir "pataisė" renomé.

-Mezginėlį jei pakreiptum,
Ar nebūtų įdomiau?

-Ne, brangioji, pora laiptų
Nusileiskim dar žemiau.

Gal tada teatras visas
Kreiptų dėmenį į mus?

Iš tikrųjų, pataisysim,
Kai sugrįšim į namus.

Na, bet baikin, nes psmatėm,
Kad atrodo neblogai.

Ir Maskvos "aristokratai"

Ir bintuoti jų draugai.

IV

Reikia langus uždaryti
Ir kalbėti patyčiau,
Jei išgirstų, kito ryto
Nesulauktume, broleau.

Ruso ausys puikiai veikia,
Akys irgi - kaip šeškų,
O kai keikia, tai jau keikia
Kaip iš "bačkos" be lankų.

Lyg dangoraižius pastato
Ligi aukštų keturių
Ir "ornamentų" išrado
Iš tikrųjų įvairių.

Čia tai mes jau atsilikę
Ir dėl to nenuostabu,
Kad užleisdžiam bolševikam
Pirmenybę be kalbų.

Ne tik keikė, bet ir veikė
Raudonodžiai pamažu,
Nes ne kartą nusi vaikėm
Nuo palangių su ražu.

Viską sekė suktoš akys.
Viską užvertė bylom.
Kur sustoję dviese šnekas,
Trečias ryja patylom.

Laisvę matėm, laisvę skaitėm
Tik plakatuos pakelėm:
Žydų pieštos lietuvaitys
Saliutavo su gėlėm.

Šypsos kumečiai plakatuos,
O naujos kita daina:
Truksta rato, truksta knato,
Nori - žibink balana.

Davė žemės, davė "rojų"
Ir ant sienų, va, tave
Dar su usais nutepliojo,
Kad laimingas anave...

Nėra rąstgalio nei vieno
Ir ką nori, tą daryk,-
Rinki šiaudus uo ragelių
Ir seklyčią p. atyk.

Pasikartų su tuom "rojuom".
Visi rekia tik "ural"
Koks čia rojus, pagalvojus,
Kad nė druskos nebera.

Mano boba pasikaisė...
 Aš sakiau, tu nežinok:
 Kol sulauksim jų ragaišio,
 Tai ir dantys išbyrės.

Šaukė, rėkė: "Visko turimi
 O pašūrai net grandu...
 Turi klijų ant kepurės
 Su nusmokusiu kuodu.

Mitinguoja, rankom pliaukšči
 Ir dainuoja "katiušas",
 Mūsų sviestą ryja šaukštain,
 O mums veža tik vyžas."

-Jau matyti, kad brolyti,
 Nėko gero neišeis:
 Laba reikia juos išvyti,
 Laba eisim su krepšiais.

Jei mažiau, tai griebtum dalgiais
 Ir neliktų jų, žaločių,
 O dabar... - ir kaimas žvalgės
 Į pasienį vokiečių.

Mitingavo politrukas,
 Kalbė valdžią lig dangaus,
 Bet pamatė, kad bus striuka,
 Kad lietuvio neapgaus.

Pikta rusui pagalvojus:
-Kokia liaudis čia akla:
Mes jai sakome, kad rojus,
O ji gina, kad pekla.

Aiškiain matos, į Vorkutą
Juos pavežinti reikės,
Kai atliks tenai "pukūtą",
Ką sakysim, tuo tikės.

Ir pas mus tokių "pagonių"
Žinot, buvo nemažai...
Rojum netiki - mėlonu...
Įsitikint paprasai.

Nusiunti pas - vrasomą...
Jei negrižta, tai žinai -
Buna rojui ir įdomu,
Kad negrižta - mžinai.

Mes nusiūsim ir jūsų,
Kiek tik rasim "neviernų",
Nes ką veiks "pamaldis" rusai
Su lietuviais "pagoniu".

Kad keliuonėj nepaklystų
Ir nedrįsų "nusedėt",
Anuolėli - MVD-istai
Pasisiūli palydėt.

Taip aplūdo visas kraštas
 Raudonaisiais "angelais"
 Ir pradžo žmones vežti
 Ir mašīnām, ir arkliem.

Verkē žēlā, verkē vējas,
 Krūpsti švaigždēs virš nakties,
 Šarl' žmones palydēja
 I' keliņā bražūtis.

-Kur jūs esate? Sugrižkit! -
 Tiesā obelīšs šakās.
 Lumsēia vējā žalia miška,
 Vyrāi tariasi kažkā.

Vējāi baras, vyrāi tarias,
 Bet kā kartā vāsītars,
 Išvaikys gaujas "amirdaliū"
 Ir jų nāgines a'rs.

Kaunas rinko iš slēpiū
 Apdijusius ginklus
 Ir šakēm raištos slēpēs:
 Kā berštas atkaclus.

Ar žiais miškas drāsiāi
 De v' tyrus Lietuvā
 Tāpat dēnas "raudāsis"
 Cēnā dien be'ivos.

15
Jei į mišką - jūs išengstė,
Mes išpėjam, kaip nebūt,
Su graborium jau iš ranksto
Susitarti dėl grabų.

Nesuspėjo "nabagėlii"
Mus pakeičti jų meikom...
Vieną rytą atsikėlė,
Žiūrim, bėga "bas kom".

Bėga, bintus prisikėlė,
Tiesiai verčiasi kulius,
Nešas saulę stovėdama,
Su raudonu mėnuliu.

Kas prie raistų pasimaišė,
To lietuvis nepaleis...
Už raudonąjį ragaišį
Kulė rusą spagilais.

-Še, už peką, še, už roką,
Už tarybų subuzus!

Ir suplojo pakartojo:
-Už vyžas ir kolchozus!

Laksto rusai po papr
Partizavai jau Kaune
"Lietuva - Tėvynė m
Giega radijas kalb

15 ad

26

Bitum priede dar atskaitē,
Bet pašūrim - vokiečiai...
Brač, rankoves atsiraite,
Žengia Rusijon stačiai.

V

Stovi kaimas susirinkęs
 Prie plentų ir pakelėm,
 Visas kraštas pasitinka
 Naują viką su gėlėm.

-Bravo, vyrai! Man patiko!
 Kas jie- priešai ar draugai,
 Bet jei muša bolševiką,
 Aišku, daro neblogai.

Tik per daug jau pasipūtę,-
 Kaimas pastebi staiga,
 Lyg "polekų" kalakutai
 Burbuliuoja kažin ką.

-Toks jau jų, broliu, "notūras".
 Nosį riečia per aukštai,
 O kai įpila į skūrą,
 Ina rėkti, kad prastai.

Šiaip jau liko seni rėmsi,
 Nes germanai jau išnyk,
 "Tėvą" Stalimą ištrėnkę,
 Išodino "Hitler sieg".

Kujis, piautuvas prapuolė,
Bet, pažiūrėm, vėl blogai:
Su blaudikauliais kaukuolė,
O ant svastikos - ragai.

-Kam tie kaulai? Tik ant auto
Bonkų šitokius mačiau;
Tai, tur būt, kad nusigąstum
Ir vergautum vokiečiams.

Vėliava ir vėl raudona,
Tik viduj balti lopai,
O ant lopo lyg drakonas
Kėpso ženklas įkypai.

-E, brolyti, nieko gero,
Reik su tokiu atsargiau...-
Kaimas gryčią užsidaro
Ir atsikvepia lengviau.

Bet neilgai atsiduso.
Klauso - beldžiasi vis tiek,-
Įsiritę storas prišas:-
-Mutter, Butter! Bauer, Speck!

Tuoį užrašė karvę, avį
Storo parkelio galu
Ir pareiškė: "Išvadavom
Nuo raudonų vabalų".

-Nuo raudonų... Ačiū, pone,
Bet užleidote rudais.
Gal ir šitie kaip mongolai
Su tokiais plačiais žandais?

Taip, žandikauliai atsparūs,
Tuo negalim nusiskust:
Valgome tiesiog hektarais,
Taigi rašome laukus.

Prisas, viską susirašęs,
Pasitaisė akinius.

-Ryt atneši sviesto kašę,
Kitą dieną - kiaušinius.

-Štai, kalmyne, ir pasaulis,
Čia -rytai, ten-vakarai.
Pasikeičia kaip dvi kiaulės,
O tu neški kibirais.

Šitas-laisvę, Tas-lygybę...
Pasikartų po velnių,
Nes abudu įnikibę
Tik į palti lašinių.

-Dirbau-, šnekasi kaimiečiai,-
Anksti kėliau ir guliau...
Kad užspūngtų kur akėčiom
Jie abur! pagaliau!

Baigia klētyje susemti
Ir peliūškas ir vikius.
Ir „sudarę“ arbeitsantus“,
Gaudo vyrus po laukus.

Vietos rinktinę sudarė
Ir paskelbė-gintis leis.
Apginklavo visą būrį
Dviem „vintovkės“ šoviniais.

Ir šnairuoja į lietuvi
Pro visų langų rėmus:
-Jei pridėsime dar po šuvi,
Tai tikriausiai jie į mus.

Lenkas šovinius vežimais...
Ir dvejoja kas čia bus,
Bet lietuvis lenką ima
Ir be šuvių į glėbius.

Ir germanai nusigando:
-Apginklavom ne laikui
Griebė Rinktinę už sprando,
Bet lietuvis į miškus.

Miškas -tėviškė atroji
Nelaimingos Lietuvos.
Miškas Lietuvą globoja
Ir priglaudž ia po kovos.

• II •

Vel mīķe Lietuvis tyks,
Laukia progos garšnēs,
O garmenā bolševikai
atgriezoja per pusis.

Atgriezo dāds Saņas
Raudonvārdus tīrums.
Sērē mēs, kilogramā
Ir vārdē "pagonus".

"Piginālo" uniformā
Ir švaidzēdubbs ar pēšļ...
O konnervy - tai be nozmas,
Tik "ura" ar voklešļ.

Klausis Saņas: "Kāp konnervai?
Uš arbušā ar gardžļai?"
O mongolai sēllē varva:
-Vienas Tilē sudanžļai

Karštas, Vasars, Rūpintis.
Sunkis ar supasi kviešļai.
Jaa ne toki pasipūš
Žiurka grīštas voklešļai.

Prāslānjon, vyzai, "kryse".
"Mutter, Butter, ir "kaput".
Da prišļai atšļikē
Sankla "lētā": "put-put-puti."

18ah

VI

Atsikēlēm vienā ryta
Ir pažiūrim: vēl "draugai"
Devyni tačenkā tita
Per kalneli išilgai.

O kiti tuoj į kamara
Grabalioja po rēčiu
Ir, puodynę atsidenge,
Šaukia: "Ieškom vokiečių"...

Viską išvertė, iškratė.
Rijo godžiai ir piktai,
O pipinų sauja radę
Rėkė: "Vokiški šratai"...

Tu, vadinasī, fašistas,
Tai nugriaut su pamatais.
Kiek iššaudėi komunistų
Tu su šitokiais "šratais?"

Verkia, aiškina, bobelė,
Neša sriubą su lėkšte.
Rusas stumia ją į šalį.
-Dešimt metų! Jai užteks!

-Tu neaiškink... mes patyrėm...
O prieš keturis metus
Ar ne šitokiais "pipirais"
Tu man peršovei autus.

Ar atsimeni, kaip dumėm
Mes iš jūsų Lietuvos,
Tai tada kiekvienas krūmas
Į mus šovė nuo kalvos.

Šiandien šitai susitarim:
Kad lietuvius būt ramus,
Visą Lietuvą pakarsim
Ir nugriausime namus.

Mes sutvarkėm milijonus
Svetimųjų ir savų,
Nes mus klauso tik tie žmonės,
Kurie lieka be galvų.

-Štai, žiūrėk, pirkia kaimyno
Ir sodelis, ir tvora...
Mes tuoj tanką užkabinam,
Tik patraukėm - ir nėra.

Tokių "technikos prajovų"
Jūs nematėt niekadus.
Žmogus eina: pykšt, nušovei-
Nei pavojaus, nei bėdos.

M- kariaujam už lygybę.

Na, ir lyginam švariai:

Viską raunam įsikibę,

Vieną graužiam kaip skėriai.

Trokšta armija raudona.

"Duokit gerti". Ne vandens...

Jie be viedro samagono,

Sako, ilgai negyvens.

Bet kur gauti. Nepategu.

E, su tuo nebus bėdos!

Tu apkaltink kokį žmogų,

Jis už "šnapšą" išvaduos.

Pasakyta - padaryta.

Šliaužia rusai keturi.

Žiūrį žmogus vieną rytą -

įsiveržia pro duris.

Ir surėmę su naganais

Rėkia: -Kaltas! Nežiniai...

Tu pavožinai germaną:

Mums pasakė kaimynai.

Žmogus teisintis dar ima.

Runkia puoto: -Na, greičiau!

Sėsi, surūju, į vežimą

Arba vietoje nudžiaus.

Kitas pašnibžda į ausį:
-Dook, žmogeli, da litrus.
Kol teisybę pasigausi,
Ten ir kaulai tau sugrius.

Ką darys žmogelis, neša...
Kad taip neštų juos velniai.
Už tai duočiau nesiprašęs,
Net braškėtų kailiniais

Taip ir šliaužė bolševikai
Kas dienele per visus...
Tu germanų pakalikas...
Tu kalbėjai prieš rusus...

Ar tu kaltas, ar nekaltas,
Bet jei ruskis kur paklius,-
Be žmogaus išeina paltas
Ir išsineša "tuplius".

Rusai vagys tobiliausi,
Ir, girdėjan, taip išmoks,-
Ne tik skrybėlę, tikriausiai,
Jie ir galvą tau pavogs.

Taigi armija sovietų,
Kaip jaun matėm, tobula.
Ir su savo pištalietais
Priekinėjo atbula.

Šalut - šengiam į Berlyną!...
 atgrįžo prie Maskvos.
 daug kam kojos susipynė,
 daug kas liko be galvos.

Žmonės klausė: - Kas čia daros?
 Ir neaišku, iš tiesų,
 ar bėgimas čia, ar karas,
 ar lenktynės su rusai?

Žiūrė budrus "merikonai".
 Ir galvoja: "Bus blogai",
 Reikia duoti mąkarony,
 Kad laikytūsi "draugai".

Šiurvi Stalinui - mąšini,
 Tik laikykis, bus tvarka...
 Generolui bonka vyno,
 O eiliniams "arielka".

Šitai araija rauona
 Pajudėjo nuo Maskvos
 Į atėjo su "vagonais"
 "Išvadot", istuvos.

Į vagonus nuo ukų.

Išvadavo mus nuo kiaulių,
Išvadavo nuo kviečių...
Pakabino "tėvo saulę"
Ir po kują ties valsčiu.

-Reikia vėliavų raudonų!-
Šaukia žydas su rusu.
O cibulių lukštais žmones
Nukvarbavo "abrūsus".

Nukvarbavo, pakabino
Ir sustojo pakalbėt:
"Man atrodo, kad, kaimyne,
Stovim laisvės pagrabe."

Kur pažvelgsi, ten raudona,
Veršio Stalino galva.
Džiaugias žydas: "Ui, malonu,
Mūsų žemė Lietuvai

-Ir ne jūsų ir ne rusų;
Pažiūrėsim kaip išeis.
Mes dar kartą jus išgrūsim
Su česnakais ir krepšiais.

Žmogus arė, žmogus sėjo,
Sužaliavo obuoliai,
Bet nugraužė juos atėję
Raudonieji vabalai.

O kiek daug, lyg ratakonų,
Pilni krūmai ir laukai,
Nuo jų armijos raudonos
Žmogui šiausias plaukai.

Puola avilius kaip meškos,
Purto obeišis sode,
Kapitonas, tartum šeškas,
Uostinėja vištides.

Taip vaduoja mus nuo visko
Ir paaiškina visi:
-Jei, pilietei, nenudrįskęs,
Ne tarybinis esi.

Mes atėjom išvaduoti
Jus nuo sodų šlamėčių,
Nes čia galit pridūmoti
Netarybinių minčių.

Jei namelis su gonkelėm,
Sukūrinam ir tvarka,
Nes ir čia susėdę galit
Sugalvoti kažin ką.

Kam tau namo, kam tau sodo,
Kam tų bičių avilių?
Ne tarybiškai atrodo,
Jeigu sodas be skylių.

Po sušalusią bulvienuą
Bulves rinkome tik mes!
Ne lygybė! Viena dieną
Turim čia ir jus atvest.

Partija prie šito veda,
Ir, tikėkimės, atves,
Kad lietuviai garbins bada,
Nuolėmą kepure.

Draugas Stalinas ne durnas,
Turi stalių neblogų.
Jis kas dieną daro urnas
Rinkti valdžiai ubagų.

Mes sudaužėm iš patrankų
Jūsų kaimus ir miestus,
Kad statytumėt "zemliankas"
Ir svajotut kopūstus.

Karves piavame kas dieną
Ir diduojam per ragus:
"Tik buržujai geria pienu,
Ne tarybinis žmogus.

Mes nuo pieno jau atpratom,
Bus ir jums gal panašiai,
Mes jau trisdešimtį metų
Vandenėlių su koše...

l. d. a. v.

- 40 -

Kam gi atémém tau sarti?
Ir neklauski. Nedrovu.
Reik išmokti žemę arti,
Kaip kolchoze, - kastuvu.

Ir avių taip pat nereikia.
Kam tų vilnų... Paklausk,
Jūs nešiosit su "fafaikom",
Kaip kolchozninkai visi.

Išdalinom žemę dvaro,
Nuraminom kaip mažus.
Pasiūžiaukite, kol karas,
O vėliau - į kolchozus.

VII

-Mes greičiau pabaigti norim,
 Na, tai vyrai Lietuvos,
 Kas išeisit savanoriais,
 Tie sugrišit be galvos.

Jei, sakysim, nesušaudys
 Prie Berlyno jus visus,
 Tai padėsit grįžę liaudį
 Suvaryt į kolchozus.

Ką! Menorit! Nesutinkat!
 Prieš tarybas! Prieš rusus!
 Mes čia esam šeiminkai,
 Mes išgaudysim visus.

Mes galingi-turim vardą
 Ir "pagonų" ant pečių.
 Kiek mes veidrožių suspaardę,
 Kiek sudaužę mes lėkščius.

Kiek sudaužėme su "rušėm"
 Spintų, sojų ir kėdžių.
 O kiek vištų mes užmušę,
 Kiek nupėšę mes gaidžių.

Visus kaminius išlandžiot,
 Na, sakyk, ar ne puiku...
 Prieš fašistinius skilandžius
 Purlan "primo" ant "štiky".

Penkiakampė žvaigždė šviečia,
 Kur tamsesnė kamara,
 Ir dėl to raudonarmiečiai
 Greit suranda, kur dešra.

Jei kas gintis pamėgino:
 Kalakutas ar žmogus,
 Piantovą tik užkabina,
 O su kūju-į ragus.

Toks jau ženklas raudonųjų.
 Jeigu eisit su mumis,
 Duosim piantovą ir kūją
 Ir spėšiesim žvaigždėmis.

Kai nuelsim prie Berlyno,
 Ten, brolyti, ne pas mus...
 Kiek ten veidrodžių, kiek vyno,
 Vieną gerki, kitą musk...

Na, tai ruoškis ten, lietuvi,
 Tu dar taip nekariavai,
 Duosiu "rušę", duosiu "šuv",
 Rasu vyno... Ir daviai...

-Į Berlyną gerti vyno,
Mušti spintų ir kėdžių...
Brange, kvailias tu kaip našon,
Nora nekendian vokiečių.

Tu raudonas kaip šetonas,
O tas rudas kaip šuva,
Kaip pakars jus po kaštonais,
Pailės ir Lietuva.

Tas matuoja našių nosį,
Šėdų kaulus perveria,
O tu verdi liudžiai košę,
Bet suėda partija.

Jūs pamėtus kaip klaubiniai,
Viena aišku ir svarbu,
Kad kitas tautas paunyę,
Lyglai dvokiate abu.

Prūmą pašaukė valdyti,
Kas ten - Dievas, ar velniai...
Ruso laisvė ir lygybė,
Lyg nuskurę kailiniai...

Jei padėtum ant svarstyklių,
Vienas kito neatverss.
Jūs pasauliui toki prikles,
Kad jus klaulėm greit subers.

Bolševikas kad pasiute,
Griebė šautuvą staiga,
Bet lietuvis čiupt už tautos.
- E, tai šitaip jus, draugai!

Mes ne šydai, neišim patys
Ir negulsim į duobes...
Maša turim autamatų,
Bet atingsim iš tavęs.

Neprieisi tu prie miško,
Baigtai - savo pasakiau...
Daug rudųjų ten ištiško,
Bet raudonų dar dangiai...

Nekariausim už arbūzą
Ir už Stalino krepšius.
Nevarysi, ne, tu mūsų
Į skerdyklą kaip voršius.

Kol nušausi mūsų viena,
Šintas kojas čia padėsius.
Dar ne greitai "kolchoziena"
Bolševikai pasidėsius.

Tik tada gal be nagno
Ruskis Lietuvą opala,
Kai visa tėvynė mano
Bus pavirtusi kapais.

Kovoje lietuvis gimė
Ir gyveno amžinai,
Kurį grybštels, to nei Krymas
Neišgydys, nei kalnai.

Kolei dešimtį hektarų
Koks kolchozas čia prarys,
Ne tik žvaigždės komisaro,
Ir kepurė nusiris.

Savo skarmalus raudonus
Sukabinot ant lazdu,
Bet pastaugsite, kai šonus
Atvanosiu su vezdu.

Liko lankos nešienautos,
Liko kloniai nearti
Ir gyvenimas sugriautas,
Ir nameliai sugriauti.

Bet nemokam mes raudoti,
Vyry ašaros - ugnis.
Lik sveika, brangioji motin,
Einam keršto alkani.

Ir išėjo narsūs vyrai
Pro siūbuojančius jonus.
Eglių šakos prasiskyrė,
Miškas priglaudė savus.

Ruskiai ieško, sienas verčia,
 aukštyn kojom kamara,
 Bado kūgius ilga karčia...
 Velnias žino... Nebėra.

O "bruno" ant kelmo tupi
 su primerkta akimi.
 -Tie ruskeliai ieško pupų,
 Jie, matyti, alkani.

Ir staiga, kad "užpueno",
 Po dvi saujas į tenai.
 Liko kartys ir naganai,
 Liko galvos ir skvernai.

De pabėgę samprotauja:
 -Tokio krašto nemačiau,
 Kur kiekvienas krūmas šauna,
 Jei prieisi tik arčiau.

Vakar dešimt nusirito,
 Šia dien vėliai aštuoni.
 Kaip girdėt kiekvieną rytą...
 Na, ir kas jie per vieni?

-Tai, staiga, žiūrėk, užpuolė,
 Vagiant dešrą -kad užgros!...
 Mai ir šautuvas išpuolė,
 Neperkandau nei dešros.

-Mes, žiniai, po stalčius kratėm..
Kur ten rasi "banditus"?

Rado žiedą mūsų Petia,
O Ivanas - čėbatas.

Bet staiga kad užtarkavo
Pro sodelio statinius,
Patiesė jie galvas savo
Ir gūlus brezentinius.

Och, bredegos, pagalvoki,
Tie lietuviški žalėiai!
Kiek, sakyk, už žiedą tokį
Petia gertų panašiai?

-Ka, čia klasi! -kitas pyksta,-
Greičiau eikim, dar nutvers,
Petia baloje prie viksvų,
Nesirūpink, atsigersi!...

-Tai, sakai, tiesiog į bala!
Ir Ivanas ten kartul-
Du "tavorščiai" visą kelią
Baisiai keikė "banditus".

Grįžę skambina į miestą:

-Liko baloj aštuoni..

-Greitai mašiną užves

Bėga rusai tekini.

Sėda rusai į mašiną,
 Trenkia šoferis duris.
 Partizanai kasa miną
 Naktį plento vidury.

Mašina uždusna kvarkia
 Seno plento akmenin,
 O mongoliai prisimerkę
 Uosto orą su šunim.

Pro prapliausę akių plyštį
 Tu, mongole, tiek matai,
 Kad šunį liešuviai kyšo,
 O su jais ir tu lakstai.

Lakstot, ieškot, uostinėjat,
 Kaip šmelisį alkani,
 Kol už šuniškas idėjas
 Jus nušama kaip šunis.

Jus nušama ir nepykīt,
 Ir nekeikit Lietuvos:
 Kas kartą su bolševikais-
 Teri likti be galvos.

Mašina šoferis mašina,
 Vėlym rėkia: "Duk greičiau!"
 Senas jungia miną:
 It oru, bus greičiau!

Lėkit oru su tašenkom
Be kepurių, be žalių,
Mes nenorim - jau užtenka
Jūsų rojais obuolių.

Savo kaulus susirišę
Į mazgelį po kovos,
Neškit Stalinui kaip kyšį
Nuo Tarybų Lietuvos.

Ir niūnę pasakykit:
-Štai dar, tėvai, nežinai,
Kaip lietuvių liaudis tiki
Tavo penkmečio planais.

Jei lietuviai savo noru
Prisijungė prie Maskvos,
Tai kodėl lėkdina oru
Mus nuo žemės Lietuvos.

VIII

Kremlikaus tėvas kraipo ūsą:

-Tai, židėki, Lietuvai
Kas krepsy? -Tai čia jau mūsų:
Kelios kojos ir galva.

Partizanai tau, tėveli,
Siunčia daoklę po kovos.
Ta dačenkos du šrubeliai,
O čia - kotas vėliavos.

Pyksta Stalinas: -Neaišku,
Kas ten daros iš tiesų.
Mūsų lietuviai rasė laišką:
Laimingiausi iš visų".

-Me lietuviai, tėvai, ką čia...
Tau parašė partija,
O lietuviai rėkia stačiai:
"ant šakos! Pakarti ją!"

-Ką snoki, pasirašyta,
Ką meluoja pagaliam?

-Tai jau mes čionai su žydais
Nusipelnėm... Tik tyliam...

Žmogų priremiam pas tvorą
Ir parodome "štiku":

"Čia rėžkis, jei nenori
Pagyvinsi tarp meškų!...

Nesirašo, tai pakratom
Ir į bunkerį tiesiog.
Prokuroras: "Dešimt metų!"
Į vagoną ir važiuok...

O rinkimai - tikras kapas!
Nebalsuoja, nors pakark.
Rinko žydai ir kacapai,
Pakaliksi ir stribai.

Ar jus žinot, Kremliaus dėde,
Kad lietuviai tarp miškų.
Už kiekvieno kelno sėdi...
Partizanų - du puiku...

Jei su uma pasirodei,
Neparneši šipulių.
Tai irėjom, duoda žodi,
Tik per mylią nuo šilų.

-Kai mes nėjom, -ruskis niurnas,-

Tai atėjo jie pas mus.

Susikrovė visas urnas

Susikrovė visas urnas

Į atgyvo vežimus.

-Po velnių, tai kur aktyvas! -
Rėkia stalinas storai.

-Ka, aktyvas! Jis vos gyvas...
Rėplinėja kaip vorai.

Braso, tėvai, kai užklumpa,
Žmonės žiūri: nėr valdžios!
Iš aktyvo lieka klumpės, -
Susirinki ir važiuok...

O tu klumpių-pilnas klonis...
Tu, tėvuli, nežinai...
Nesukrantum į vagoną,
Jei nuositum tu tenai.

Bet geriau, žinai, jau neiki.
Tupk į kronilį ir tupėk:
Partiznai po pušaitėm
Pekabintų - ir kabėk.

-Kiek ten procentų balsavo...
-Tėvai, šimtas ir penki:
Pats sugrūda ranka savo...
Nė lapelie neilenki...

Kai balsavom, neskaičiavom,
Kad nebūtų per mažai,
Niekas nematė, nesugavo,
Matot,ėjome daržais...

Bolševiki ai ten sutvarké.
 Grižom, Valsčiujė ramé.
 Radijušas rėkia, kvarkia,
 Kad balsuoja su džiangsu.

Tai matai, tėveli, mano
 Kiek ten džiangsu iš tiesų.
 Kai ir aš nuo partizanų
 Dusys "ronytas" esu.

Jei pasiūsite anapus,
 Tai vis viena sužvejos.
 Mėn sugenda "kelnių kvapas",
 Pagalvojus apie juos.

-Kaip kolchozai ir jau tverias
 "Vadui" rūpesčiai veiduos!

-Ar pasėjo nors hektarą
 Kaži, "činčių" atidri- ai?

-Krenli is viešpatie aukščiaus
 Ap- "činčių" dar manai
 ai kolchozų tik paklausai,
 Man nutirpo užkulni ai.

Buvo toks kolchozas vienas
 Už kilometrų kelių,
 Bet suėdė žagsys šieną
 Ir neliko dėl arklių.

Dairosi arkliai po kreigą
 Niekur šieno nematyti,
 Tai paskelbė "bado streiką"
 Ir nustipė kita ryt.

-Tie lietuviai kaip čebatai,
 Reikia duoti avižų!

-Kad į "čiučių" tau iškratė
 Visas klumpes ir maišus.

-Gal geriau tada su karvėmis
 Klausia Stalinas žvaliai.

-Jūsų mylišta, tos smarvės
 Taip padarė, kaip arkliai.

Matote, mašai pasėjo...

Koks sėjimas be grūdų!

Kiaulės šiaudus sulapsėjo,
 Žiurkės karvės - net graudai!

Į graudung širdys plyšo -

Ir karvutės - į kapus.

Žinote, šiaudų nei ryšio

Karvė - augalas trapus.

Ar su traktorium mėgino

Jas ištempti kažin kur,

Patys žinot- jūš mašinos

Traukė, traukė... ir pur, pur...

Naudspievē ir paliko,
 Ir garsl- tegu supus.
 -Ja, tenai ir bolševikad...
 But, ataiunte nora papasi

Tak, gal but, gerian su klaidam?
 Na, sakyki, - ko tyli,
 -Zviegia jos, neduok pasavli,
 Ne prasiti negali.

Vissas mienas jos sugrazde,
 Melle suverte kalnais
 Ir, i laiste prasliane,
 Muktukadejo su demais.

O kolehozninkai kad keikla,
 Byra spalaini nuo lubu:
 Kad tas Stalinas be laiko
 Aprivoetu su grab.

Kad istojons, kaddejo
 Agronomu ir viniu,
 O dabar maizai, pavejui
 Viakas aina po velniu.

Nao boba apie nosi
 Malbo blustrakio galu.
 "Ko istojai? Maiznosai!
 Rys duona is palu!"

Būs ir elektra, ir kina!
 Į kolchozą tik "ura":
 O šia lempai šibalinai
 Prasto smirdalo nėra.

Matot, jūsų prakilynys,
 Tėvai Staline, blegai,
 Nes kolchoze, tartum grybai,
 Smarkiai dygsta ubagai.

Tu nespėsi nei mašinos
 Šniti brezentu krepšiu.
 Kad nudvėstum tu, jau žinom,
 Bobos duoda ant mišiu.

Baik tą savo "kolchoziena"...
 Jūs neėda nei šuva.
 Kiaulės graužiasi per sieną,
 Žmonės rėkia: "Velniava!"

• O dėl ko kine kainiečiai
 /pastebėjau ir mačian/
 Su amonkom veža kviečius...
 Ir gaziotoje skaičian.

• Kreniliaus batiučka, tu šito
 Per pamokalus mokina:
 Reikia žmones išmokyti
 Taip, kad plotų anžina!

Taigi, mes juos ir mokinam,
statinėjam kaip kėdes,
Ir parodome per kiną
Tavo laisvę ir švaigždes.

O k ¹, reikia sudaryti -
Rau ² našlas gurguoles,
Mes ³ er naktį ligi ryto
Juos ⁴ toj ⁵ mės keliais.

Rusai ⁶ prie to pripratę,
Kaip ⁷ ar ⁸ abų anilais...
Neša ⁹ avižas, o patys
Krauto ¹⁰ maišą su pelais.

Komanduojuo : "Šypsotis!"
Na, ir šypsosi ¹¹ gaidžiai...
Isakysime : "Giedoti!"
Jie ir ¹² gieda kaip ¹³ gaidžiai.

Su ¹⁴ lietuviška dar sunkoka,
Bet ir juos, ¹⁵ galų gale,
Po truputį ¹⁶ jai išmokėm
"Gurguliuot" su gurguole.

Grūdam ¹⁷ į rankas ¹⁸ smuošką
Ir ¹⁹ plakatų ²⁰ abrušun,
Prašom ²¹ liudį ²² atsilosti
Ir ²³ šypsotis ²⁴ pro ²⁵ usus.

Tavo "abronę švenčiausia"

Vienas neša pryšaky.

"Kaip jį kelti", kitas klausia:

"Štai pasturgaliu aukštyn!"

Liaudis juokiasi, kvatojasi...

Geras momentas...-ini,

O tu, viešpatie, galvoji:

Štai, kaip džiaugiasi manimi."

Štai, tėvuli, tau ir dainos,

Ir gurguolės Lietuvos.

Naktį liudis nepraeina,

Nemuplėšus tau galvos.

Nešūreki tų plakatų,

Mielas Juozai, stalinų.

Kaip jūs žiūrit, kad nematot

Liaudies klumpių be kulnų.

Jei kolektizas be rankovės

Ir su kišira sėdyne,

Kas iš to, kad liudis stovi

Jus iškelusi kine.

Kas, Juozuli, iš gurguolių,

Jei važiuojant pakely,

Vieša rėklankė nupuola

Ir atsigula arklyje.

Lindis puoļa dar prikelti,
Rokļa, mūļa su trūķim.
Kuinās saņo: "Kā šī kalnā,
Apsīrgau baltovianu..."

Sērē kūriņa iz plēkšņā
Ir kān pū, dotagu
Vidurīā visai sugodu,
Net sakyti nesagu.

Notāriā silentā kinkā,
Tegul rēķi ar "urā",
Bet nei nā, nei šēnīnīkui
Jai gyvenimo nēra.

Žmogus arklī dar paglostā
Ir tā pykšio omē balt:
"Tu, kurš nēdī Kvenīlāne gost
Eik, šētone, ir prikelti!"

Vargā, tēvā, sātīnē dīnā
Genda rātā ir keltā,
O nūo tēvo "kolchodāne"
Krinta šēnā ir arklīā.

-Reiklā, nos nūo gyvenā,
Svarēšs švalīnā šā tē,
Pēnīnēto dīnīāli plānā
"Budavosīnā" ar tē.

Priplanuosime mes visko:
 Gulbės pieno ir vandens,
 Ratų, batų ir "soniškių",
 Klumpių, kumpių. Ot, gyvenai!

-Liandis netiki, tėvuli,
 Atsivalgė tos varškės.
 Mes nusisukim į mėnulį
 Jūsų planą. Gal tikės.

-Lietuvėj dar pirmą sykį
 Mano penkmečio planai.
 Tai, gal būt, Lietuviai tiki?
 Klausią Juozas: -Kaip manai?

-Tėvai, mes prie tvarto raktų
 Kartą priešliaužem tyliai
 Ir girdejom kučių naktį,
 Ką kalbėjo gyvuliai.

Mūšė dvylika Kalėdos.
 Gera dušioj ir širdy.
 Ir, ant laktų atsisėdęs,
 Aš klaus prašneka gaidys:
 "Serbianieji tvarte ponai,
 Ar jūs žinote, ar ne,
 Ką planuotojai raudoni
 Pailso penkmečio planai?"

Jeigu dėtu⁶¹ po kiaušini
 Visos vištos ir gaidžiai,
 Pagal planą penkmetinį
 Pusės normos neišeis.

Apskaičiuota ir ištirta,
 Kiek nuo Stalino girdeit,
 Kad į parą pusketvirto
 Kiaušinėlio reiks padėt.

Pasistenkite, vištelės,
 Padėginiau ir aš pats,
 Nes valdžia įmesti gali
 Mus į verdančias kruopas".

Čia ir žąsys sugageno:
 "Dzievulėčiau, kaip sunku:
 Užplanavo Kremliaus senis
 Toną plinkamų ir pūkų".

Kol dejava kiemo paukščiai,
 Kad nupės visus nuogai,
 Marga karvė šieną šniukštė,
 Panalšydamą ragais.

Baigus karė atsiliopia,
 Išsižergusį plačiau:
 "Tuos planus ir aš po liepa
 Prikabintus perskaičiau.

Kiek ten sviesto, tiek nei m. io
 Nėra žemėj... Net bangui
 Ką čia peišo tie mongolai,
 Ir nuplėšian su ragu.

Kabo sūriai kaip karvojai,
 O kelchose paniškoj
 Kojas užvertė žalojī,
 Va, tau sūris ir varškė!"

"Gal ir traktorių kabina",
 Susirūpina arklys:
 "Traktorius, žinai, kaimyne,
 Niekam tikęs gyvulyse.

Išrioglinas į arimą
 Ir neišlipa iš ten.
 Tai tada jau arklius ima,
 Bikitę, girdi, ištempt!

Kas tą traktorių sutvėrė
 Tokiu gyvuliu dumna?
 O portergas sako: "Bėri,
 Nesuprasī... Modernu."

Gyvuliukas, sako, geras,
 Niekad kojų neužvers.
 Koks čia geras, vieno gro
 Jis per dieną neužars.

34

63

Šlaunį kāsosi bekonas,
Nerimaudamas klane:

"Ar į tuos planus raudonus
Jie įtraukė ir mane?"

"Panastytum kokie kumpiai...
O didumasi kaip kelmiai...
Tu netiktum, tu per trumpas",
Karvė atskina linksmiai.

"Panastytum, kiek dešrelių,
Už rankovę storesnių,
Stovi kiulė su paršeliais
Šimto dvidešimt sperių.

O jau kuilį, kaip mašiną
/Prisikišusi skaičiams/
Reproduktorium vadina,
Kad tik sukturni greičiau".

Čia ir svinas mekena:
"Nežinau ko nusitvert
Penki šimtai pagal planą
Man ériukų reik sutvert.

O nuo būsimos ériuko
Vilnų vis po du kilu.
Pagakysiu, vyrai, striuka,
Netesėsiu, negalin"

M
A

24av

"Ko jūs čia visi kaip vienas
Aimanojate, o mane
Nei su vilna, nei su pienu
Niekas nepiešė plauo".

Viesai tvartas atsigriūta.

Egi, žiūri, tai ožka.

"Aš už bloką komunistų,
Man patinka jų tvarka!

Su manim ir mano vyra,

Amžiną atilaj ožys,

Jis strebite lia ir mirė,
Tai turėtųmėt pažinti!

Žinot, kartą jis atvyko

Jus kolobozan įrašyt...
Tikras buvo bolševikas

Ir tarybinis ožys.

Na, ir ko jis čia nedarė,

Bet jis žinote, cribus...
Kas nutvėrė, tas ir karia,

O jei bėga - per klubus.

Kai nešiodavo dar klumpėn,

Ir nešėdavo daryt.

Mano, žiūka, kai užklumpa...
Taip ir tašė jis karvyt.

Būdavo į kaimą kyštelis,
Tai iš miško jau žinai:
Vienas grįžta apsirėšęs,
Dešimt numešė varnai.

Ir už ką juos šitaip grūda,
Rodos, nieko jie daugiau:
Veža žmones, vagia grūdus,
Kad gyventume lengviau.

Jei nuplėšia karbais stogą,
Tai nuo namo ištrėntų.
Na, sakykit, kas čia blogo,
Vis darbeliai nekaltų."

Gyvuliai kalbėti baigė
Ir užgaido pamėžu.
"Po maskovsku" nusikeikę,
Mes nuslinkome daržu.

Ką kalbėti apie žmones,
Jei taip šneka gyvuliai.
Kremliaus tėve, būk malonus
Ir mane iš ten atleisk.

-Ką gi tu čia sugalvojai?
Kas be jūsų ten gyvens?
Mes be čekos Lietuvoje,
Kaip karogai be vandens.

Jei nebūtų MVD-istų,
 Aš nesėdėčiau dirbt' grabų:
 Viena galvos komunistų
 Nusirastų nuo strībų.

Tu ne pirmas perpyliojai
 Su "pagėdusiu kvapu",
 Betgi reikia kurti "rojų",
 Nors mus karis sut' stalpų.

-Jūs nupirkait' ten strībokų,-
 Dėsto Stalinas šerai,-
 Po septyniš-šimtas moku-
 Gak, sakys, negerai?

Jeigu geras bus "Judošius",
 Tai pridėsiu dar daugiau.
 O dabar gali sau drožti,
 Savo "išmintį" beigiau...

Galit Lietuvą į šachtas
 Vežti sąšine ramis,
 arba vietoje - į kaktą
 Ir pakisti po žeme.

Aš už kraują jus nebesiu,
 Kibikokite, drangai,
 Ir medalį dar užkarsiu,
 Jeigu vežit' neblogai.

Ir nuo krėslo atsikėlė

Tėvas sunkiai, kaip lokys:

-Na, lik sveikas, Vaniuškele,

Ir laikykis... Še, penkis...

IX

Atsiverkines sugrižo
 Bolševikas iš Maskvos
 Ir išvežti pasiryžo
 Visa lianų Lietuva.

Tuo pat metu mitingus subruko:
 "Vyrai, klausimas svarbus -
 Ar septynis šimtus "štuka"
 Kraunius superka stribus!"

Proklamacija prie namo
 Žiūr: "Kiekame pigiau:
 Stribus švine šimta gramų,
 Jei vyroms, tai daugiau".

"Leikit, vyrai, rusas šaukia,
 "Darbas lengvas ir kilnus:
 Smūgis kraisine į rusų,
 O iš tam - į vagonus.

Padarymas kur krata
 Ir politikos vardu
 Šis šerelių ir šebatų,
 Šis krodėlių ir žiečių.

Proklamacija kartoja:
"Mes pakrėsime stribus
Taip, kas Stalinas jų kojų
Nei galvų "neprišriubuos".

"Stokit, vyrai, algos geros,
Kas įstos-nesigailės".
Susigundė trys vertelgos
Su kepurėm ant šalies.

Vienas - "vištų čempionas",
Su "žvaigždynu" kartoja.
Bit uždobe kartą žmonės,
Kai įstrigo tvoroje.

Antras - "bakas samagono"
Su nudribusiais skvermais.
Kol neišlaka bidone
Neatsigeria pilnai.

Trečias - "Pabinas mušeikų",
Kreivu žandu, be ausies.
Ar ne šaunūs vyrai taikos
Į stribitelius įsėst?

"Štai pirmieji mūsų herojai,
Na, vyručiai, kas daugiau?...
Ir, per petį jiems paplojęs,
Rusas jaučiasi saugiau.

"Na, vyrukai, brangiai mokai.
Kas gi duotų jums brangiau?
Šitiek šimtų už strėbka.
Pagalvokit - aš baigiau."

Bet daugiau nestairado
Tokių vyrų "prakilnių";
Kurie eity ginti bado
Ir pakrauti traukinių.

"Kas nenori, tą į "sklepa",
Tagu sėdi kol supus,
O mes rasime "kacapy"
Ir padauginsim strėbus".

Iš tikrųjų kaip "burliokai"
Sušinojo, tai visi:
"Po septynis šimtus mokai
Vyrai, bėkime basi".

Stovi valsėiuos "strėbinyčios"
Su apventais panatais.
Ten kachušos kaip telyčios
Naktį blianna su girtais.
Naktį staugia, o prašvitus
Verčia "kuperus" žmonių.
Ieško stėbčiuose "banditų"
Ir prabėgo šovinių.

Kita rytą patys renka
Kaip įrodymus baisius.
Surištom galvom ir rankom
Grūda žmones į rūsius.

Mus, kaip žvėris, šauda, veža,
Daužo Azija girta.
Tokio žaltislo šantažo
Dar nematė mus tauta,

O spaudoj - gerovė kyla
Mūsų miestai... fabrikai...
Pasiklausius kraujas svyla,
Žodžiai staugi kaip vilkai.

I

Sādi mēnas ir kultūra
 O uz duru MVD,
 Pro "vilkeli" pasīkšuri,
 Apilaiso kaip katē.

"Heiļleisin iš daboklēs,"
 Bēkia žānovas bāisus,
 "Kol nupiešite kaip duoklē
 Tēvo Stalino ūsus".

Su šampāne uz parankēs
 "žodžio laisvės šalyje"
 Ilgai vaikščiōjo žosōenko
 Ir kalbējosi su ja.

"Kur tik žilri, ten raudona,
 Net puodēliā su kavā..."
 Isipyko ir bezdžionei
 Sita plytinē spalva.

Man, žinai, - jau skānda galva,
 Mielas pone, aš einu...
 Nuo tos laisvės vienaspalvēs
 Ir ūsoj Staliny.

Kur gūstosi viskas varva,
Raudonuoja kaip krauju...
Eisiu aš į savo narvą
Ir sėdėsiu - tuščia jau.

Jei tik šitokia ju laisvė,
Tegu griebia ją valniečiai...
Čiupt ją ždanovas už peisų.
"Ka, beždžionė, sumatė?"

Tuoį su pikėmia sutarė
Ir nuvarė takelį.
Sėdi menas ir kultūra,
Ir beždžionė šalia jų.

Tegu sėdi, kas tau matė! ...
Net prieš partiją burbūst...
Dar gerai, kad nepasitė
Tą beždžionę prie šuobės.

Serga ir literatūra
Su raudonu ohulais.
Sena partija prižiūri,
Vaikštinėdama rašū.

Tartum ragana pažiūrė
Verda partija šoles
Ir garuos literatūrai
Vapsi Markso "maldos".

Gyde poteriai negelbės
 Ir žolelės nepadės:
 Vysta lyrika lyg palmė
 Ten, kur žmonės be širdies.

O prie lovos buteliukai -
 Su marksizmo skiedalais,
 Jei ligniaz ore truko,
 Tai marksizmo jai įleis.

Ginas literatūra,
 Saukia partijai: "Gana!"
 Niekas čion nesukūrė
 Su "marksizmo ricin".

Šituo "uksusus raadonus"
 Jus vilkit į plyšius,
 Kad išdvėsty tarakonai
 Pas kachozų valstiečius.

Kie žmonės! Tik pagalvokit,
 Kad pas "Tiesą" koks piemuo
 Parasys: "Nėra prūsokų!"
 Kyla partijos valdnuo.

Partija vis viena gyde
 Ir galvoja, kad pagis.
 Susilpnėjęs iš "Glevlito"
 Žydų av. iet penkis.

Izraelis manui šneka,
Kaip rašyti, ką daryt,
O kūryba nuo česnakų
Prašo laigus adabyt.

"Saulė keliiasi iš miško"...
Šita strofa negera:
Jeigu kiltų, tai nupyškins,
Nes "banditų" ten yra.

"Linija" neišlaikyta,
Nėra "klasikinės kovos"...
Reikia aiškiai parašyti:
"Saulė kyla iš Maskvos!..."

Dargi partija pramato
Sudaryti arteles,
Naujas temas literatams
Sukabint kaip dešretes.

Reik eilėraščio, - užėjęs
Kaip čebatą užsakai.
Na, ir kala tau "rašijas",
Net kilnojasi plaukai.

Tu romaną pagal planą,
Mūsų "išmieras" šinai...
Tu sonetą kaip chalotą,
Tik raudoną būtina!

O žvelnių kaip suknelių...
 Tūtu siūsi, supranti,
 Kad nebūt kokio skandalo,
 Ką pa partija pati.

Israelis tegul šneka,
 Tegū griebias už barzdos,
 Bet kūrybos su česnakais
 Nepagydyt niekada s.

Kyšo nosys kaip kurpaliais
 Ant redakcijos stalo.
 Vardas muilą izraeliui
 Iš "Vygybės" burbulų.

Markas rašė "Kapitaką",
 Žydai piešė jam žvaigždes,
 Ir kiekvienas rublų kala
 Ant redakcijos kėdės.

Parašyti "Kapitale"
 Tai dar nieko apsuksis,
 Bet kas kita iš to melo
 Kapitalą susikraut.

Spandoj žydais, kine žydais,
 Turguj žydais su žyde...
 Vaikštai žmogus lyje paklydęs
 Kokiam žydiškam gėde.

Kurkit, "Meiškės", Palestina,
Iš Tarybų Lietuvos,
Bet ateis dar jums "neštinės",
Neš jus velnias už Maskvos.

41abr

P A D A I S A

Daugel Stalinas norėjo,
Daug apšėjo, bet ne kas...
Dautys senio išbyrėjo,
Klok apšėjo, nenukas.

Rijo Stalinas pasaulį,
Ryja Stalinas kaip gal,
Bet užkliuva vilkui kaulas-
Nei į priekį, nei atgal.

Bug ir tau, godud tėvuli,
Kaip tau vilkui, paklausyk,
Kai "dominių kikulių"
Tu užmyši vieną rykš

Kaip pradės jie sproginėti
Tavo partijos biure,
Bug per šlapia tau sėdėti
Po maršalo kepure.

Nepradės nei karabinai,
Kai šydelliai vieną ryt,
Ilg iš rojus herobinai,
Be sparnelių ima skraidyt.

42

- 79 -

Lekia Borija pro laimā,
Kaganovič - iš paskos...
Tiesiu taikymu į dangi,
Bet užkliuva už šakos.

Dairos Rusija be žydų:
"Kas gi Marka atkalbės:
Visa partija nuskreičo
I komunos aukštības".

Ką darysi, Džingišvili,
Kai po nosia bomba-bubt?
Pasijusi: Kremlius kyla
Ir neranda kur nutūpt.

O kolchozninkai su knolais:
Tave vejasi tolyn,
I Pabaltijį tu puoli,
Bet nutūpti negali.

Stovi latvis, stovi estas,
Ir lietuvis su kirviu,
Nepatarėliau nusleisti:
Lidmas butų "interviu".

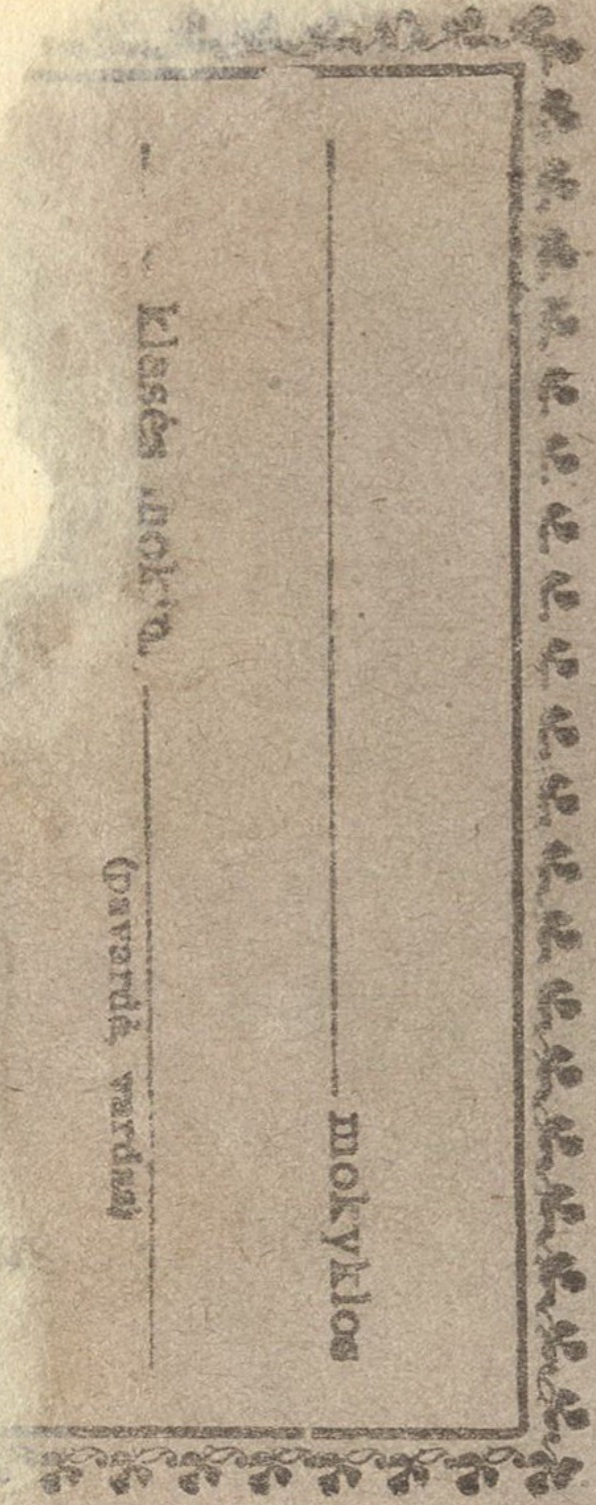
Tuoį pradėtų tave "šlovint",
Kas-kačiargas, kas lazda,
Nes, matai, kokia gerovė,
Tokia bus ir padėka.

Kerdžius naks tau kiipai pančius,
Zaays kėlys ant rugienos,
O jau bebos su rožančiais
Kaip "vėliavistą" žegnoš.

Visą žemę saugos žmonės,
Dievas ginsis angelais.
Ir neaišku, gal šėtonas
Nė į peklią nesileis.

Nežinau, kur, tėvai, dingsi,
Kur perėsi partiečius,
Tik žinau, - bus žemėj linksmas,
Kraujo ašarų nudžius.

Iš vergijos prisikėlus,
Iškankinta, bet laisva
Mūsų lyg tyras gintarėlis,
Mūsų žemė - Lietuva.

Klasės mok'o.

(Pavardė, vardas)

Mokyklės

1950

43ch

